

#HowMyCatHelpsMe

Disclaimer: a pályázat írásának idejében még nem is gondoltam, hogy a februárban megfogalmazottak március közepére mennyire aktuálissá válnak...

Haladó nyelvtanulóként nincs könnyű dolgunk. A jól bevált módszerek már nem igazán hatásosak, hiszen a filmek, videók, rádió, könyvek alapján véve nem jelentenek kihívást. Ilyenkor kell az embernek igazán elővenni a fantáziáját, és valami olyasmivel előrukkolni, ami nem csupán passzívan, de aktívan is fejleszti a nyelvtudást. Persze rengeteg applikáció létezik, ahol 24/7 beszélgethetünk anyanyelvekkel és más nyelvtanulókkal is, számomra azonban ez a fajta "erőltettség" nem igazán volt csábító, ráadásul tudtam, hogy mindennapi helyzetekben gond nélkül tudok angolul és németül is kommunikálni. Kihívásra volt szükségem, ami a kezemben (fejemben) lévő tudást magasabb szintre emeli, és amivel valami olyasmire használhatom, ami más téren is a hasznommá válhat. Egyre inkább kezdtem azt érezni, hogy amit keresek, az tulajdonképpen nem is létezik. Azonban idén év elején egy hirtelen ötlet mindent megváltoztatott...

A projektem alapötlete egy utólag már szerencsésnek titulálható szerencsétlenségből indult. Idén februárban már lassan 2 hónapja tartó kényszerpihenőmet töltöttem a nappalim kanapéján egy elhúzódo bokaműtét után. Ilyen helyzetben sokat veszít az ember, s hiába, ha néhány hétig "buli" is volt, hogy semmit sem kellett csinálni, és még a reggelit is ágyba hozták, idővel a régi "normális" életem hiánya kezdte megbélyegezni a hangulatomat. Hiányozni kezdett a társaság, a mindennapok kimerítő rohanása, a kávézások, a délutáni séták, talán még a töri órák is. Ugyan látogatóim mindig voltak, akik örömmel mesélték, mi is történt aznap a "nagyvilágban", mégis egyre jobban azt éreztem, hogy ha már mehetek sehova - nem mintha fizikailag egy lépést is meg tudtam volna tenni - muszáj valamibe belekezdenem, ami ritmust visz a mindennapok fekvésébe. Akkoriban legnagyobb támaszomat egy 4 kg-os fekete-fehér, mindig éhes szörgombóc jelentette, aki a nap 24 órájában mellettem volt. Ugyan sokat olvastam már a macskák különleges gyógyító képességeiről, mégis teljesen rácsodálkoztam, hogy amikor hazaértem a kórházból, kiskedvencemet 5 percen belül a gipszelt lábamon találtam. Vélhetően csúcskategóriás szenzorokkal rendelkezik, de az elkövetkező hetekben milliószor bebizonyította, hogy nem csupán hűséges társ, de kiváló orvosság is. Eleinte, mivel a gipszsinbe helyezett lábammal mozogni sem nagyon tudtam, csak együtt sziesztáztunk. Persze ő szigorúan a lábamra tapadva, nehogy egy percig is ne részesüljek a gyógyító hullámaiból. Teltek múltak a napok, én pedig megkaptam új díszes kiscsizmámat (azaz a kórházkék, mindig túl szoros könnyített gipszet), és kezdetét vette a valódi móka. Mivel menni ekkor sem tudtam, nem is lehetett, így kis barátnőmmel a földön ülve/fekve, egy rózsaszín cipőfűzővel játszottunk, amikor pedig elfáradt, visszafeküdt a roppant kényelmes, szerintem undorító műanyag gipszemre. Sokan mondják, hogy a macskák önzőek, nem hűségesek, de az én négy lábúmból valami teljesen mást bizonyított. Heteken keresztül sohasem szakadt le rólam, 24 óra műszakban vigyázott rám. A saját macskám mellett hasonló élvezetet jelentettek mások szuper aranyos macskás videói. Erről egyébként tanulmány is készült, hogy a macskás tartalmak nézése csökkenti a stresszt, s emellett boldogsághormont is termel. Ez akár igaz, akár nem, nekem sokat segített. Ha mással nem is, legalább azzal, hogy addig se a saját bajomra gondoltam.

Egyik este azonban izgalmas ötletem támadt. A telefonomat letettem a földre, és a kamera felett adtam enni a macskának, így utána végignézhettem a felvételen, milyen aranyosan csámcsog bele a kamerába. A lavina pedig innen indult el. Miért ne készíthetnék én magam is ilyen videókat? Hiszen ha nekem ennyi lelki segítséget jelentettek ezek a kis gombócok, talán én is tudnék másoknak valami olyat adni, ami felvidít és megmelengeti a lelket. 2 napig fontolgattam az ötletemet, majd belevágtam. Elsőként a saját YouTube csatornámat hoztam létre, melyre a fentebb emlegetett videót egyből fel is töltöttem, majd következett a térhódítás az Instagramon is. Nyelv tekintetében egy percig sem volt

kérdés, hogy az angolt választom, hiszen így egyrészt sokkal több emberhez eljuthat a videóim/bejegyzésem, másrészt pedig végre valami izgalmasra használhatom a nyelvtudásomat. Örültem, hogy rátaláltam arra a módszerre, ami a mindennapi kommunikáción túl magasabb szintre emeli a nyelvtudásomat, és nem csak valós szituációkat teremt a nyelv gyakorlására, hanem annak kreatív használatát is lehetővé teszi.

Alig pár nap elteltével megtapasztaltam, hogy miben is rejlik a "cat community" ereje. Soha életemben nem tapasztaltam még akkora pozitivitást és összetartást, mint a macskás világban. Egy negatív kommenttel sem találkoztam, egy rossz szót sem olvastam. Saját szememmel láttam, hogyan gyűlt össze néhány nap alatt több ezer dollár kisállatok megmentésére, és hogyan sírt több ezer ember egy másik cica elvesztésekor. De mi tartja össze ennyire ezt a közösséget? Egyértelműen a macskaimádát. Ám emellett van még valami. Egy közös nyelv - persze a miáú-n kívül - mely lehetővé teszi, hogy ezek a fantasztikus emberek ezt a fantasztikus nemzetközi családot hozzák létre.

Már a regisztrációm követő napon sok kis baráttra leltem az Instagramon. A sűrke olasz cica gazdája, a vörös hollandé, vagy az enyémhez ijesztően hasonlító Seattle-i macska gazdája mind nagyon jó beszélgető partnernek bizonyultak, a YouTube-on keresztül pedig legjobban egy Floridában élő szintén fekete-fehér cicával és gazdájával barátkozunk össze. Az elmúlt hetekben nagyon sokat beszélgettem ezekkel az emberekkel. A holland cica gazdájába például én öntöttem lelket, ugyanis a vöröske decemberben leesett a kilencedik emeletről, és azóta is a felépülésén dolgoznak. A mi cicánk pedig másfél éve szenvedett kutyabalesetet, így mi már végigmentünk ezen a procedúrán. Kicsi dolog ugyan, de azon az estén Amszterdamban nagyon hálásak voltak egy fekete-fehér magyar cica gazdájának. Másik legszebb élményem az volt - szintén Hollandiához köthető -, amikor első sorból nézhettem végig, hogyan gyűjtött ez a közösség csupán 24 óra alatt 4000 eurót össze egy bengáli kiscica meggyógyítására. Sajnos az akció nem járt sikerrel. Azonban ez az eset is nagyon szépen mutatja, mekkora erő rejlik az országhatárokon átnyúló közösségekben, akiket csupán a négy lábúak közös szeretete és a közös nyelv köt össze – vagy sokszor még az sem.

Nagyon megtetszett az is, hogy az aranyos macskás képeken és videókon túl sokkal mélyebb tartalmakat is hordoznak ezek a bejegyzések. A bajszokon, tappancsokon, bundákon túl érző, értelmes emberek állnak (legtöbb esetben), akiknek véleményük, tanácsaik, befolyásoló erejük van - úgy, mint bármely más influencernek, a különbség csupán annyi, hogy itt sokkal pozitívabb oldalról közelítenek meg mindent, és az utálkozás, negativitás helyett igyekeznek aranyos úton foglalkozni a világ eseményeivel. Nagyon jó példa erre a jelenlegi koronavírus-járvány. Míg a saját személyes oldalamon többnyire a szitkozódás és a politikai megközelítés áll a középpontban, a macskás világban mindenki sokkal pozitívabb - vagy legalábbis többnyire szép köntösbe önti a mondanivalóját. Az elégedetlenség helyett a motiváció, a figyelemfelhívás a cél. Kreatív módon ösztönzünk mindenkit arra, hogy maradjon otthon, figyeljen a higiéniára, vegye komolyan a helyzetet. Én például készítettem egy videót, ahol a macskám "igyekezett bemutatni, hogyan védekezhetünk a fertőzés ellen". (<https://www.youtube.com/watch?v=pKcaXAymi58>) Szerintem ez a megközelítés sokkal hatásosabb, mintha egy ember ülne le a kamera elé, és mondaná el ugyanezt. A videó kapcsán pedig számos más ország lakóival elegyedtem beszélgetésbe, és a médián túl valós emberektől ismerhettem meg, hogy mi a helyzet máshol, és mindemellett angol és német „járványszókinccsemet” is fejleszthettem.

És hogyan segíti elő a macskám közösségi oldala a nyelvtanulásomat?

Lehetőségem nyílik megtapasztalni az online nemzetközi közösségek erejét. Azt, hogy nyelvtudásom sokkal többet ér, mint azt előtte valaha is hittem. Nem csupán mások megértésére és a velük való kommunikációra, hanem önmagam megvalósítására is használhatom. Az idegen nyelv kreatív

használta sokkal jobban elősegíti az idegen nyelven történő gondolkodást, mintha csupán beszélnek ezen a nyelven. Ugyan a posztok írásakor sokszor "csak" saját gondolataimat osztom meg egy-egy témával kapcsolatban, a videók készítésekor a kreativitásomra is nagyban szükség van, ráadásul nem is magyarul. Egy számomra idegen nyelven kell viccesnek, ötletesnek, kreatívnak lennem, és mindezt úgy közvetíteni, hogy a közönségem számára is pontosan ugyanez jöjjön át. Emellett aktívan részt vehetek a világ történéseiben, kifejthetem a véleményemet különböző témákkal kapcsolatban, melyeket nem a tankönyvek, hanem a való élet ad. Barátokat szerezhetek, akikkel teljesen természetes körökben használhatom a tanult nyelvet, fejezhetem ki magam, oszthatom meg a gondolataimat, és attól is kevésbé kell tartanom, hogy az adott személy esetleg másnak adja ki magát és veszélybe sodorhat. Nyilván itt is elővigyázatosnak kell lenni, de szerintem még mindig sokkal megbízhatóbb, mintha random ingyenes alkalmazásokat használnék. És legkevésbé sem utolsó sorban én magam is jól szórakozom, kikapcsolódásnak fogom fel a nyelvtanulást, miközben fejleszthetem a kreativitásomat, és mindehhez ki sem kell mozdulnom otthonról. (Ami a járvány idején különösen jó, hiszen nem kell új módszer felé nézнем.) Ugyan a legtöbben az angol nyelvet használjuk, hiszen ezt értik meg a legtöbben, mégis szinte minden nap adódik lehetőségem a némettel is foglalkozni egy kicsit. Eleinte nem is gondoltam volna, hogy mennyien blogolnak németül (ha tudtam volna, lehet, hogy én is elgondolkodom rajta), de ha valakiről kiderül, hogy német, mindig kapok az alkalmon, és németül folytatom vele a beszélgetést.

Ugyan még csak zöldfülűek vagyunk, de már most nem tudnám elképzelni a mindennapjaimat enélkül, és most nem csupán az imádnivaló cicás fotókról van szó, hanem az emberekről is, akik mögöttük állnak. Pozitív, kedves, támogató emberek a világ minden tájáról. Örülök, hogy akkor belevágtam, és mára teljes jogú tagja lehetek ennek a nagyszerű közösségnek.

Instagram oldalunk: @cat.sider <https://www.instagram.com/cat.sider/>

YouTube csatornánk: Catsider https://www.youtube.com/channel/UCgESc5I3uZmZ-vMRMGD_iUQ